

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/97/2025
Identifikačné číslo spisu:	1320209403
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1320209403.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EKO - podnik verejnoprospešných služieb, Bratislava, Halašova 20, IČO: 00 491 870, zastúpeného advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s. r. o., Bratislava, Mostová 2, IČO: 36 855 561, proti žalovanému: X. X. Y., narodený XX. Q. XXXX, U., J. X, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s. r. o., Bratislava, Pluhová 29, o odstránenie stavby, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (pôvodne na Okresnom súde Bratislava III) pod sp. zn. B3-24C/117/2020, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. augusta 2024 sp. zn. 15Co/28/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 21. novembra 2023 č.k. B3-24C/117/2020-89 rozhodol, že žalovaný 1/ je povinný odstrániť stavbu - bufet súpisné číslo XXXXX spolu s letnou terasou, ktoré sa nachádzajú na častiach pozemkov o veľkosti 74 m² a 62 m² parcelné číslo XXXXX/X, druh pozemku ostatné plochy a parcelné číslo XXXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky - Bratislavy, nachádzajúcich sa v okrese Bratislava III, obec U. - m.č. Q. J., katastrálne územie Q. J., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že povinnosť žalovaného 1/ zaniká v rozsahu splnenia tejto povinnosti žalovaným 2/ (I. výrok); žalovaný 2/ je povinný odstrániť stavbu - bufet súpisné číslo XXXXX spolu s letnou terasou, ktoré sa nachádzajú na častiach pozemkov o veľkosti 74 m² a 62 m² parcelné číslo XXXXX/X, druh pozemku ostatné plochy a parcelné číslo XXXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky - Bratislavy, nachádzajúcich sa v okrese Bratislava III, obec U. - m.č. Q. J., katastrálne územie Q. J., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že povinnosť žalovaného 2/ zaniká v rozsahu splnenia tejto povinnosti žalovaným 1/ (II. výrok); žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

1.1. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázať, že pozemok parcelné číslo XXXXX/X a číslo XXXXX/X je vo vlastníctve Hlavného mesta SR Bratislavy, v správe Mestskej časti U. - Q. J. a stavba súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXXX/X vo vlastníctve žalovaného 2/. Mal tiež za preukázané, že dňa 02. 11. 2015 bola uzavretá zmluva o nájme medzi žalobcom a žalovaným, podľa ktorej bol nájom dohodnutý na dobu určitú, od 01. 11. 2015 do 31. 10. 2020. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle zmluvy o nájme majetku a nepredĺženia nájmu podľa ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bol žalovaný 1/ povinný odstrániť stavbu najneskôr do 30 pracovných dní od skončenia nájmu, t. j. do 14. 12. 2020. Žalovaný 1/ si svoju povinnosť nesplnil. Prevodom vlastníckeho práva k stavbe na žalovaného 2/ povinnosť žalovaného 1/ nezanikla. Z uvedeného dôvodu súd žalobe vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 23. augusta 2024 sp. zn. 15Co/28/2024, výrokom I. konanie voči žalovanému v I. rade zastavil, výrokom II. odvolanie žalovaného v II. rade odmietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému v II. rade.

2.1. Odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu doručoval súd žalovanému v II. rade postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, keďže nebol v tom čase v konaní zastúpený. Písomnosť, ktorou sa doručoval napadnutý rozsudok žalovanému v II. rade, sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 28. 12. 2023 späť s poznámkou „adresát neznámy.“ Lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň po vrátení písomnosti, t. j. dňa 29. 12. 2023 a plynula do dňa 12. 01. 2024. Žalovaný v II. rade dňa 01. 02. 2024 splnomocnil spoločnosť JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s. r. o. na zastupovanie v predmetnom konaní (č. 1. 97 spisu), ktorej bol napadnutý rozsudok doručený dňa 29. 02. 2024 (č. 1. 98 spisu) a dňa 15. 03. 2024 bolo podané touto spoločnosťou odvolanie proti napadnutému rozsudku.

2.2. Odvolací súd ďalej uviedol, že sa nestotožnil s námietkami žalovaného v II. rade o jeho nedostatočnom označení na obálke pri doručovaní napadnutého rozsudku, keďže mal za to, že žalovaný v II. rade bol dostatočne označený na predmetnej obálke, na ktorej je uvedené meno „X. Y., v 2. rade, J. X, XXX XX U., nar. XXXX.“ Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že sám žalovaný v II. rade sa vo svojich podaniach takýmto menom označoval, pričom i z kópie jeho cestovného pasu je zrejmé jeho meno „X. X. Y.“ Dokonca sama právna zástupkyňa žalovaného v II. rade ho v odvolaní označila menom X. X. Y. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný v II. rade podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie po uplynutí zákonnej procesnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, z ktorého dôvodu odvolanie žalovaného v II. rade (ďalej len ako „žalovaný“) odmietol. Odvolací súd vo vzťahu k žalovanému v I. rade uviedol, že spoločnosť Star still s.r.o. bola vymazaná z obchodného registra dňa 24. 02. 2024 z dôvodu jej zrušenia bez právneho nástupcu, teda v priebehu konania stratil procesnú subjektivitu, v dôsledku čoho odvolací súd konanie voči žalovanému v I. rade zastavil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v celom rozsahu nesúhlasí s napadnutým uznesením, pričom mal za to, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Dovolateľ namietal, že odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že súd prvej inštancie doručoval rozsudok s poučením o možnosti podania odvolania v lehote 15 dní od doručenia. Nevyjadril sa ani k aplikácii ustanovenia § 362 ods. 3 CSP. Rovnako za nesprávny považoval záver odvolacieho súdu o správnosti doručovania rozsudku súdu prvej inštancie žalovanému v II. rade dňa 28. 12. 2023. Mal za to, že súd si svojvoľne uzavrel, že uvedenie mena „X.“ nemalo vplyv na to, že zásielka sa vrátila súdu s označením „adresát neznámy“. Doručenie rozsudku súdu prvej inštancie je podľa dovolateľa nesprávne a nezákonné a nemôže mať účinky riadneho doručenia rozsudku. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 v spojení s § 387 ods. 3 CSP, keď v ňom absentuje posúdenie podstatných skutkových tvrdení a

právnych argumentov žalovaného v II. rade. Dovolateľ namietal tiež nesprávnosť a zmätočnosť výroku I. o zastavení konania vo vzťahu k žalovanému v I. rade. V rámci dovolania žiadal aj od odklad vykonateľnosti, resp. právoplatnosti napadnutého uznesenia.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho považuje v celom rozsahu za nedôvodné a uznesenie odvolacieho súdu za správne a zákonné. Navrhol, aby dovolací súd návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti ako aj dovolanie zamietol. Poukázal na skutočnosť, že ani dokumenty, ktoré žalovanému v II. rade zasielal právny zástupca žalobcu na rovnakú adresu s označením adresáta „X. X. Y.“ sa nepodarilo doručiť a zásielka sa vrátila s označením „adresát neznámy“. Mal za to, že žalovaný si zásielky na uvedenej adrese nepreberal bez ohľadu na to ako boli tieto označené. Uviedol tiež, že strana má možnosť kedykoľvek aj opakovane požiadať súd o doručenie rovnopisu rozsudku, avšak s následným doručením takéhoto rovnopisu už nie sú spojené žiadne právne účinky a už vôbec nedochádza k plynutiu novej lehoty na podanie opravného prostriedku.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

7. Dovolací súd posudzujúc predložený návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa rozhodných pre vyhovieť návrhu v zmysle § 444 ods. 1 a 2 CSP. V súlade s ustálenou praxou odvolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Dovolateľ nezdôvodnil návrh na odklad právoplatnosti žiadnymi dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. Odklad vykonateľnosti, resp. odklad právoplatnosti však musí zostať výnimočným inštitútom, ktorý musí byť zdôvodnený osobitnými okolnosťami hodnými osobitného zreteľa (najmä vážne a ťažko reparable následky na strane dovolateľa) za súčasného zváženia dôsledkov, ktoré bude mať vo vzťahu k druhej strane sporu. Keďže dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre vyhovieť návrhu na odklad, v súlade so svojou ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považoval za udržateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne

konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania s poukazom na § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Ak dovolateľ v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP namietal nedostatok odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná. Dovolateľ v prvom rade namietal, že odvolací súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, že súd prvej inštancie doručoval rozsudok žalovanému v II. rade do elektronickej schránky právneho zástupcu, pričom rozsudok bol podľa jeho názoru doručovaný ako neprávoplatné rozhodnutie s poučením o možnosti podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Dovolateľ mal za to, že súd prvej inštancie nevyhodnotil doručovanie rozsudku žalovanému v II. rade, ktorý sa vrátil súdu s poznámkou „adresát neznámy“ ako riadne doručenie rozsudku, keďže tento doručoval opakovane jeho právnenému zástupcovi s poučením o možnosti podať opravný prostriedok. V tejto súvislosti namietal, že odvolací súd sa nevyjadril k aplikácii ustanovenia § 362 ods. 3 CSP, napriek tomu, že je pre posúdenie veci podstatným. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť, akým spôsobom sa konajúci súd s uvedeným vysporiadal.

13.1. K tomu je potrebné uviesť (ako konštatoval aj odvolací súd v bode 5. odôvodnenia), že súd prvej inštancie doručoval predmetný rozsudok žalovanému v II. rade postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, keďže v tom čase v konaní nebol zastúpený. Zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 28. 12. 2023 s poznámkou „adresát neznámy.“ Lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň po vrátení písomnosti, t.j. dňa 29. 12. 2023 a plynula do dňa 12. 01. 2024. Lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň po vrátení písomnosti, t.j. dňa 29. 12. 2023 a plynula do dňa 12. 01. 2024. Žalovaný v II. rade dňa 01. 02. 2024 splnomocnil spoločnosť JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s. r. o. na zastupovanie v predmetnom konaní. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval rozsudok opätovne dňa 14. 02. 2024 menovanému právnenému zástupcovi žalovaného v II. rade, ktorý mu bol doručený dňa 29. 02. 2024. Z obsahu spisu však nevyplýva, prečo súd doručoval rozsudok opätovne, v spise sa nenachádza takýto pokyn spisovej kancelárii. Možno sa preto len domnievať, čo súd prvej inštancie viedlo k takémuto kroku, čo však samé o sebe nemá vplyv na skutočnosť, že rozsudok súd už predtým správne doručoval priamo žalovanému v II. rade postupom podľa § 106 CSP a ktorý tak nadobudol právoplatnosť 18. 01. 2024. Dovolaciemu súdu však nedá nespomenúť, že z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalovaného v II. rade bol dňa 05. 02. 2024 nahliadať do spisu a teda mal možnosť oboznámiť sa s procesným postupom súdu prvej inštancie ako aj skutočnosťou, že rozsudok sa vrátil súdu dňa 28. 12. 2023 s poznámkou „adresát neznámy“. Námietka, že súd opätovne doručoval rozsudok aj s nesprávnym poučením o možnosti podať opravný prostriedok preto nemôže obstať, keďže kvalifikovanému zástupcovi muselo byť zrejmé, v akej lehote sa opravný prostriedok podáva a že táto v tom čase už uplynula. Odvolací súd preto nemal povinnosť, ako uvádza dovolateľ,

vysporiadať sa v odôvodnení s aplikáciou ustanovenia § 362 ods. 3 CSP. Aj keď možno prisvedčiť dovolateľovi ohľadom nesprávneho opätovného doručovania predmetného rozsudku právnomu zástupcovi bez zjavného pokynu, resp. s poznámkou, že ide o opätovné doručovanie rozsudku na žiadosť, prípadne rovnopis rozhodnutia, nemožno túto považovať za vadu, ktorá by mala za následok znemožnenie uskutočňovania procesných práv strane v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Predmetná vada nedosahuje takú intenzitu procesného pochybenia odvolacieho súdu, aby dovolací súd mohol konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces.

13.2. Nie každé procesné pochybenie súdu znamená, že bolo porušené právo na spravodlivý proces; ak súd síce nepostupoval správne, ale v dôsledku tohto nesprávneho postupu nedošlo k takej intenzite zásahu, že ho nemožno hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces, nie je namieste, aby došlo k naplneniu predpokladov pre tento dôvod zmätočnosti. O naplnenie predpokladu v zmysle § 420 písm. f) CSP pôjde vtedy, ak postup súdu, ktorý znemožní realizáciu práv strany sporu, dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé (4Cdo/107/2022). V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo.

14. V ďalšom dovolateľ rozporoval postup súdu prvej inštancie, aprobovaný odvolacím súdom, keď súd prvej inštancie doručoval rozsudok v obálke, na ktorej bolo uvedené meno žalovaného v II. rade v tvare „X. Y.“ spolu s ďalšími identifikačnými údajmi „v 2. rade, J. X, XXX XX, U., nar. XXXX“. Uviedol, že žalovaný v II. rade bol v konaní označený ako „X. X. Y.“, takto ho označil aj súd v rozsudku a nemožno mu svojvoľne skracovať meno, navyše pokiaľ to malo za následok, že sa písomnosť vrátila súdu s informáciou „adresát neznámy“. Dovolateľ namietal, že doručovanie rozsudku súdu prvej inštancie poštovým prepravcom je nesprávne a nezákonné a nemôže mať účinky riadneho doručenia rozsudku.

15. Podľa § 133 ods. 1 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

16. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

17. Podľa § 220 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

18. Podľa § 33 ods. 3 písm. b) a c) zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poštových službách“), adresát, ktorý preberá poštové zásielky a poukázané platby v mieste svojho pobytu, sídla alebo v mieste podnikania, je povinný vykonať technické a organizačné opatrenia umožňujúce dodávať mu poštové zásielky a poukázané platby, najmä je povinný b) zabezpečiť nerušený prístup poštovému podniku k domovej listovej schránke v takom rozsahu, aby bol kedykoľvek zabezpečený voľný a bezpečný prístup pre dodanie poštových zásielok alebo na výplatu poukázaných platieb, pričom domové listové schránky musia byť umiestnené v bytových domoch pri vstupe alebo na ich prvom nadzemnom podlaží, v iných priestoroch pri vstupe do týchto priestorov a v rodinných domoch na hranici oploteného pozemku, c) používať funkčnú domovú listovú schránku na dodanie listových zásielok a označiť domovú listovú schránku a vchod do bytu údajmi potrebnými na vykonanie dodania.

19. Je potrebné uviesť, že sporová strana má v konaní nielen práva ale aj povinnosti. Jednou zo základných povinností vyplývajúcich zo zákona o poštových službách je riadne označenie domovej listovej schránky a bytu údajmi potrebnými na vykonanie dodania. Pokiaľ má teda dovolateľ dve mená v

tvare „X. X.“, ako to vyplýva aj z jeho cestovného dokladu (č.l. 181), o to viac ak si je vedomý, že je stranou v súdnom konaní, je povinný označiť schránku v takomto tvare. Keďže obálka, ktorou bol doručovaný rozsudok súdu prvej inštancie obsahovala označenie „X. Y.“, aj bez použitia ďalšieho mena „X.“ je podľa názoru dovolacieho súdu menovaná osoba dostatočne identifikovaná a stotožniteľná, navyše v kombinácii s uvedením roka narodenia. V súlade so záverom odvolacieho súdu bol teda žalovaný v II. rade na obálke dostatočne identifikovaný menom, priezviskom a dátumom narodenia. Možno sa tiež stotožniť s konštatovaním odvolacieho súdu, že žalovaný v II. sa v priebehu konania sám označoval menom „X. Y.“. Už len okrajom dovolací súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol, že ani uvedenie všetkých 3 mien žalovaného nemalo vplyv na doručovanie písomností, keďže tieto sa taktiež vrátili s informáciou „adresát neznámy“. Za daných okolností preto nemožno podľa názoru dovolacieho súdu dospieť k záveru o porušení práva dovolateľa na spravodlivý proces.

20. V posudzovanom prípade dovolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa náležitosti odôvodnenia rozhodnutia (§ 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP) a preto ho nemožno považovať za zmätočné či nedostatočne odôvodnené. Odôvodnenie odvolacieho súdu je logické, konzistentné a presvedčivé. Preskúmaním odvolacieho rozhodnutia dovolací súd nezistil, že by odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

21. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa, že výrok I. uznesenia odvolacieho súdu je nesprávny a zmätočný, k tomu dovolací súd s poukazom na § 424 CSP uvádza, že touto sa nezaoberal, nakoľko tento sa netýkal žalovaného v II. rade.

22. K zvyšným v dovolaní prezentovaným námietkam dovolateľa, najvyšší súd uvádza, že sa týmito nezaoberal, pretože ich obsahom bol len nesúhlas s rozhodnutiami súdov nižších inštancií. Je potrebné pripomenúť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010). Dovolací súd uzatvára, že nezistil taký nesprávny procesný postup súdov nižšej inštancie, ktorým by bol dovolateľ ukrátený na svojich procesných právach v priebehu základného konania.

23. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal, že mu súdy nižších inštancií nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd dovolanie preto odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

24. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok